

er gaaet frem. Til en Kone, som sad ene hjemme, fordi hendes Mand, Peter Petersen Raabul, var borte, er Ole Ottesen kommen ind og har sagt, at Baronens samme Dag havde været hos ham og ladet sig forstaa med, at Ole Ottesen maatte gaa ud til Vestermark og der lade sig forstaa med, at det, hvis de kom i Resistance til Baronens, vilde kunde skade dem, at de stemte paa Venstremanden. Han har senere kompletteret disse Ordinger med, at de let kunde komme i Resistance, fordi Konen til Stadighed var syg. Det viste sig ogsaa, at Konen var syg, thi den Gang man skulde til Forhør i Sagen, maatte man sætte Politiretten hjemme paa deres Bopæl og forhøre den syge Kone der. Og hvorledes gif saa det Forhør for sig? Det gif for sig paa den Maade, at hun blev truffen gammel og gigtvag, og saa foreholdt man hende Lovens Formaningstale for Vidner, indskærpede hende, at hun var til Stede som Vidne — og al den Straf, som fulgte med, hvis hun vidnede falsk — det er jo Dommerens Pligt at gøre dette, og i og for sig kan der ikke indvendes noget herimod. Hun har saa vedstaaet sin Forklaring om, at Ole Ottesen havde sagt saadan og saadan og søjet til, at Resistanceer nemt kunde komme, fordi hun stadig var syg. Jeg nævuede dette om hendes Edfæstelse og Forberedelse som Vidne, fordi det er den sorte Side af Medaillen, at saadan en gammel gigtvag Kone bliver stræmt over for sin Forklaring. Men Verden er ikke saa sort alligevel; for somme stiller den sig lysere. Vi se senere hen, da Baronens paa Guldborgland kommer i Forhør, at saa gaar det saadan til: For Retten fremstod Lensbaron Christian Conrad Sophus Rosenørn-Dehn til Baronierne Guldborgland og Dehn. Efter at Dommeren havde gjort ham bekendt med den af Løge Nordam indgivne Klage samt henholdsvis af Didrik Petersen og Hans Holm o. s. v. i Forhøret afgivne Forklaringer, opfordrede han ham til at afgive Forklaring. Se, til den gamle Kone blev der først sendt en Betydning for at tage Rapport, og saa kom Forhørsdommeren og eksaminerede hende, og saa skulde der være Overensstemmelse mellem Rapporten og Forhøret, og hun har maattet aflægge Ed paa Forklaringsens Rigtighed. Da Baronens kom i Forhør, blev han først omhyggeligt sat ind i alle de afgivne Vidneforklaringer, Rapportens Indhold og den af Sognefogden afgivne Forklaring, og saa gav han sin Forklaring i Overensstemmelse med Sognefogdens. Jeg siger ikke, at Baronens Forklaring ikke er rigtig, thi saaledes som den er, er der nok til at fælde

Sognefogden for Balgtryk. Det Punkt, hvori Baronens Forklaring fjerner sig fra Sognefogdens, er væsentlig det, at han ikke vil have anmodet Sognefogden om at gaa ud og lade sig forlyde med det, han har sagt. Smidlertid har Ole Ottesen foruden hos Peter Petersen Raabuls Kone ogsaa været inde hos hans Broder, Didrik Petersen, og gentaget ganske den samme Forklaring om, at Baronens havde ladet sig forlyde med, at han maatte lade sig forlyde med o. s. v., og en Stenhugger Hans Holm paa samme Overdrev var han ogsaa begyndt at spørge ud, om han vilde tage til Balg og stemme paa Kaptajn Madjen. Da han ikke vilde dette og ikke vilde give nogen Erklæring desangaaende, havde Sognefogden foreholdt ham, hvor farligt det vilde være, at lægge sig ud med Baronens, thi Baronens Sindelag havde vist sig derved, at han havde givet 50 Kr. til den konservative Klub, og for disse 50 Kr. skulde der paa Balgdagen gives Frokost i Saksøbning for Bælgerne ude fra det fattige Vigsnæs Overdrev. Det er jo en mildere Maade at saa Folk til at stemme paa, men om det er en mere forsvarlig Maade, skal jeg ganske lade staa hen. Om det havde nogen Betydning, at der blev søjet til, at det blev en meget gemytlig Frokost, skal jeg heller ikke forbyde mig i. Men det er ganske sikkert, at denne Mand, der havde vægret sig ved at tage ind og stemme paa Kaptajnen, han fandtes paa Balgdagen ganske rolig baade spisende Frokost og stemmende paa Kaptajn Madjen. Og det var gaaet saadan til efter hans egen Forklaring: Efter at jeg i Anledning af den af Løge Nordam indgivne Klage over Balgtryk, var kaldet til Forhør i Saksøbning, besluttede jeg mig til at gaa hen og give Kaptajn Madjen min Stemme. Det, der har fundet Sted derne paa Vigsnæs Overdrev, er ikke noget nyt paa Volland og Falster, hvor der er saa store og mange smaa. Det er beklageligt, at det skal komme frem. Jeg synes, det vilde være heldigt, om der en Gang for alle kunde blive sat en Stopper for det Ubvæsen. Ikke at jeg er vis paa, at de paa-gældende her ville kunne rammes for deres Udfærd, det er maaste nemt at give sin Udfærd en saadan Form, at den ikke kan rammes af Lovens Arm, men at det skulde udtales her fra dette Ting, at den Slags Ting ville vi ikke have. Vi ville ikke finde os i, at Folketingsvalgene gaa til paa den Maade, at der fra de stores Side øves et Pres enten ved, at man lader sig forlyde med, at Smaafolk let kunne komme „i Resistance til Baronens“, eller ved, at der gives